

FINN R. SCHJØDT

HØIESTERETTSADVOKAT

M. N. S.
K.

Telefoner:
KONTORET 21480
PRIVATBOLIG 43154
Telegram: FINSCH
Legal telegraphic Code

OSLO 25. juni 1931.
Øvre Slottsgate 7

Herr Direktör Conrad Falsen,

Oppestad pr. Nærbö.

Overrettsaker i Trondheim: Conrad Falsen mot Axel Fallsen,
Harry Fallsen, Harald Fallsen og Juius Fallsen.

Disse saker er nu pådömt, jeg vedlegger doms-
meddelelser. Noen utskrift av domspremissene har De antage-
lig ingen interesse av.

Som De vil se har overretten ophevet omkostningene
og altså tatt hensyn til at motparten avslo vort tilbud om
å heve saken efter Höiesteretts dom i parallelsaken.

I saken mot Harry Fallsen var konklusjonen tid-
ligere ikke tilfredsstillende, idet den ikke gav uttrykk for
at innstevnte er uberettiget til å skrive Fallsen med en l.
Denne/er beriktiget av overretten overensstemmende med vor
påtann.

Mitt rest-tilgodehavende for overrettsakene ut-
gjör kr. 319.50 som velvilligst bes i betalt, (jfr. mine brever
av 10. og 16. juli 1930).

Arbödigt

Bilag.

Finnschjødt

Betalt 4/10 31.

UTSKRIFT

av Trondhjems overrets domprotokol
AAR 1927 DEN 29. AUGUST HOLDTES OVERRET

HVORDA:

i sak nr. 22/1925:

C o n r a d F a l s e n

m o t

A r n e B e r n h a r d F a l l s e n

avsæes sådan

d o m :

Ved dom av sorenskriveren i Tana av 29.oktober 1924 blev
i sak mellem appellanten og indstevnte således kjendt for ret:

"Arne Bernhard Falsen, Kjøllefjord, bør for Conrad
Falsens tiltale i denne sak fri at være.

Sakens omkostninger ophæves."

Denne dom har Conrad Falsen ved stevning av 20.januar 1925
indanket her for retten, idet han har nedlagt sådan påstand:

"At Arne Bernhard Falsen (Fallsen) kjendes uberettiget til
at bære navnet Falsen (Fallsen) eller dermed i klang og uttale ensarte
navn som slektsnavn for sig, hustru og desendenter, og at indstevnte
Arne Bernhard Falsen (Fallsen) tilpliktet at betale sakens omkostninger
for underret og overret".

Indstevnte har tat til gjenmæle og påståt sig frifundet og
tilkjendt saksomkostninger for under- og overret.

Sakens sammenheng og dens nærmere omstændigheter fremgår av
premisserne for underrettens dom.

Nye bevisligheter foreligger ikke for overretten.

Med underretten er jeg enig i at navnet Falsen er et slekts
navn for hvilket appellanten i nærværende sak kan gjøre krav på rets-
beskyttelse overfor uberettigedes benyttelse av navnet og at retsbe-
skyttelsen også virker mot skrivemåten Fallsen og lignende variationer
i bokstaveringen (jfr. høiesteretsdom i R_etstidende for 1896 side 728
flg.)

C o n r a d F a l s e n

m o t

A r n e B e r n h a r d F a l l s e n

avsaes sådan

d o m :

Ved dom av sorenskriveren i Tana av 29.oktober 1924 blev i sak mellem appellanten og indstevnte således kjendt for ret:

"Arne Bernhard Falsen, Kjøllefjord, bør for Conrad Falsens tiltale i denne sak fri at være.

Sakens omkostninger ophæves."

Denne dom har Conrad Falsen ved stevning av 20.januar 1925 indanket her for retten, idet han har nedlagt sådan påstand:

"At Arne Bernhard Falsen (Fallsen) kjendes uberettiget til at bære navnet Falsen (Fallsen) eller dermed i klang og uttale ensarte navn som slektsnavn for sig, hustru og desendenter, og at indstevnte Arne Bernhard Falsen (Fallsen) tilpliktet at betale sakens omkostninger for underret og overret".

Indstevnte har tat til gjennele og påståt sig frifundet og tilkjendt saksomkostninger for under- og overret.

Sakens sammenheng og dens nærmere omstændigheter fremgår av præmisserne for underrettens dom.

Nye bevisligheter foreligger ikke for overretten.

Med underretten er jeg enig i at navnet Falsen er et slekts navn for hvilket appellanten i nærværende sak kan gjøre krav på retsbeskyttelse overfor uberettigedes benyttelse av navnet og at retsbeskyttelsen også virker mot skrivemåten Fallsen og lignende variationer i bokstaveringen (jfr. høiesteretsdom i R_otstidende for 1896 side 728 flg.).

Indstevnte har ikke påståt at tilhøre appellantens slekt men gjør gjældende en selvstendig ret til at bære navnet "Fallsen" og påberoper sig som hjemmel herfor at hans far har båret fornavnet "Phal" eller "Fal" og at den derfor orenevsstemmende med gammel norr

navneskik som farsnavn har brukt farens fornavn med tilføielsen av "sen".

Indstevnte har - såvidt sees - ikke brukt noget andet efter navn end Fallsen. Under dette navn blev han således konfirmert likesom han gjorde militærtjeneste under dette navn. Navnet Bårdsen, farens farsnavn, har han efter det oplyste aldrig brukt. Indstevntes voksne b oplyses også at benytte navnet Fallsen.

Det er de før navneloven av 9. februar 1923 gjældende retsregler som kommer til anvendelse i nærværende sak.

Navnelovens § 16 gir adgang til hevdserhverv at et slektsnavn når bare navneantagelsen er skjedd før loven. Den i nevnte lovparagraf fastsatte hævdetid (20 år) er i imidlertid adskillig kortere end de tidsrum som domstolene hittil har regnet for nødvendige for at uvedkommende ved bruk skulde kunne hevde ret til et tidligere forekommet retsbeskyttet slektsnavn (jfr. Henrik Lundhs utgave av navneloven § 16 note 6). Jeg henviser til Høiesteretsdomme i R_{et}stidende 1896 side 530 og 1922 side 379, samt til Høiesteretsdom i Retstidende 1911 side 735 og 1912 side 246. De domme hvor saksøkernes påstand om navneforandring ikke er tatt tilfølge, viser at der for å beholde det uberettiget antatte slektsnavn, utkreves dels bruk gjennom et meget langt tidsrum og dels at Høiesteret har lagt vekt på spesielle omstendigheter som har været tilstede.

Saken førkommer imidlertid i en seregen faktisk stilling når det gjelder benyttelsen av et "sen"-navn.

På landsbygden og tildels også i byerne i Norge har jo tilstanden indtil navneloven været den at man gjennomgående som efterhav har benyttet dels farens fornavn med endelsen "sen" eller "søn", hvilket synes at ha været tilfælde i indstevntes slekt - dels navnet på den gård eller plads hvor vedkommende er bosat. I de fleste landdistrikter forekommer kun undtagelsesvis virkelige slektsnavn (hvilket begrepmessig vil si "et efternavn som overføres på efterkommere av navnets bærere" se Lundhs utgave av navneloven § 1 note 4).

Jeg henviser forøvrig herom til § 9 i Hallagers bok om pers

farsnavn, har han efter det oplyste aldrig brukt. Indstevntes voksne b
oplyses også at benytte navnet Fallsen.

Det er de før navneloven av 9. februar 1923 gjældende rets-
regler som kommer til anvendelse i nærværende sak.

Navnelovens § 16 gir adgang til hevdserhverv at et slekts-
navn når bare navneantagelsen er skjed før loven. Den i nevnte lovpa-
ragraf fastsatte hævdstid (20 år) er x imidlertid adskillig kortere
end de tidsrum som domstolene hittil har regnet for nødvendige for at
uvedkommende ved bruk skulde kunne hevde ret til et tidligere forekom-
met retsbeskyttet slektsnavn (jfr. Henrik Lundhs utgave av navneloven
§ 16 note 6). Jeg henviser til Høiesteretsdomme i R_otstidende 1896
side 530 og 1922 side 379, samt til Høiesteretsdom i Retstidende 1911
side 735 og 1912 side 246. De domme hvor saksøkernes påstand om navne-
forandring ikke er tatt til følge, viser at der for å beholde det ube-
rettiget antatte slektsnavn, utkreves dels bruk gjennom et meget langt
tidsrum og dels at Høiesteret har lagt vekt på spesielle omstændigheter
som har været tilstede.

Saken fører imidlertid i en seregen faktisk stilling
når det gjelder benyttelsen av et "sen"-navn.

På landsbygden og tildels også i byerne i Norge har jo til-
standen indtil navneloven været den at man gjennemgående som efterhvert
har benyttet dels farens fornavn med endelsen "sen" eller "søn", hvil-
ket synes at ha været tilfælde i indstevntes slekt - dels navnet på
den gård eller plads hvor vedkommende er bosat. I de fleste länddistrik-
ter forekommer kun undtagelsesvis virkelige slektsnavn (hvilket begrep-
messig vil si "et efternavn som overføres på efterkommere av navnets
bærere" se Lundhs utgave av navneloven § 1 note 4).

Jeg henviser forøvrig herom til § 9 i Hallagers bok om pers-
navne.

Jeg antar under henvisning til de ovenfor refererte høieste-
retsdomme at indstevnte ikke kan ha hevdet ret til navnet Fallsen
(Fallsen) som slektsnavn (jfr. den i Lundhs navnelovs utgave § 1 note 4
refererte uttalelse av Justisdepartementet), men kun har ret til at

bruke navnet som etternavn for sig personlig fordi det er hans farsnavn.

I anledning av at appellantens advokat gjør gjældende at indstevnte i tilfælde alene kan ha ret til at bære navnet Phalsen idet faren er døpt Phal bemerkes at den i dåbsattesten benyttede skrivemåte - som forøvrig ansees rent tilfældig - neppe kan tillægges avgjørende betydning, så meget mere som den senere sees at være forladt. Som det vil sees går appellantens påstand såvel for underretten som for overretten kun ut på at indstevnte kjendes uberettiget til at bære navnet Falsen (Fallsen) eller dermed i klang og uttale ensartet navn som slektsnavn (for sig hustru og descendenter).

Jeg finner ikke grund til i nærværende sak mot indstevnte at drøfte eller avgjøre de navneretslige forhold vedkommende hans børn. Jeg henleder dog opmerksomheten på bestemmelsene i navnelovens § 5 som antas at gi uttrykk for gjældende ret før navneloven (jfr. Lundhs kommentarutgave § 5 note 1).

Sakens omkostninger som blev ophævet for underretten antaes også at burde ophæves for overretten.

KONKLUSJON:

Indstevnte Arne Bernhard Falsen (Fallsen) kjendes uberettiget til at bære navnet Falsen (Fallsen) eller dermed likelydende navn som slektsnavn.

Sakens omkostninger for underretten og overretten ophæves.

21. juni 1927

Ludvig Munthe.

I det væsentlige og i resultatet enig med førstevoterende.

14. juli 1927.

Olaf Smedal, kst.

Likeså. Selv om indstevntes far har brukt navnet Fall (Fal) ved siden av sit andet fornavn Jørgen, delvis tilknyttet dette med bindestrek eller skrevet i ett med samme, kan det ikke dermed sies, at navnet Fal ikke har været hans stadig brukte fornavn men at dette skulde være Faljørgen - som av appellanten hævdet - og indstevntes farsnavn altså Faljørgensen. Jfr. Lundhs kommentarutgave til navneloven, note 9 til § 1 (side 15-16).

23. august 1927.

Gerh. Klouman
kst.

Set. 23/8-1927

L. Munthe.

Set. 29/8-1927.

Olaf Smedal
kst.

Efter voreringen

k j e n d e s f o r r e t :

Indstemte Arne Bernhard Falsen (Fallsen) kjendes uberettiget til at bære navnet Falsen (Fallsen) eller dermed likelydende navn som slektsnavn.

Sakens omkostninger for underretten og overretten ophæves.

29/8-1927.

HARALD TESSEM.

Utskriftens riktighet bekræftes

Gebyr 2 ark a kr. 1,60 kr. 3,20 trekronertyveøre
betalt

Navn.

Stempelmerker. kr. 3,20.